

Terroristákat átölelni?

Háború, menekültek nyomora, megérőszakolások és gyilkosságok. Van-e válasz? Van válasz, de ez nem a politikából fakad, hanem szívünk mélyéről, amely lehet zsványbarlang, de lehet a béke és a szeretet helye.

Azt szeretném elmondani, mit tanácsolt Jézus egy ilyen helyzetben. Ő abban a korban élt, amikor a rómaiak megszállták Izrael földjét. Számos terrorista fellázadt. Egyikük nevét ismerjük is: Barabás. Jézus nem követte őt. Sőt, később, amikor mindkettőjüket elfogták, Barabást kicserélték Jézusra. Jézus helyette halt meg. Amikor Barabás lázadást szított, Jézus így tanított: „Nektek, akik hallgattok engem, azt mondom: Szeressétek ellenségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket, áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, imádkozzatok azokért, akik gyötörnek titeket! Aki megüti az egyik arcodat, annak tartsd oda a másikat is, és aki elveszi felsőruhádát, attól ne tagadd meg alsóruhádát se! Mindenkiéne, aki kér tőled, adj, és aki elveszi tőled, ami a tiéd, attól ne követeld vissza” (Lukács evangéliuma, 6. fejezet, 27-30. vers, vö. Máté 5,39-40.44)!

„Ez hamis idealizmus” – mondja józan emberi ész. „Gondolatok csak a koncentrációs táborokra, Irakra, az USA-ban alkalmazott terrorra, a világban működő terrorra! Ilyen etikára nem lehet társadalmi rendet építeni. A gonoszok ki fogják használni ezt. Ők fognak uralkodni. Az effajta szociális állam nem működik.”

„Szeressétek ellenségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket, áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, imádkozzatok azokért, akik gyötörnek titeket! Aki megüti az egyik arcodat, annak tartsd oda a másikat is, és aki elveszi felsőruhádát, attól ne tagadd meg alsóruhádát se!” – Ennek semmi köze a parancsoláshoz. Így csak az tud beszélni, aki megtapasztalta, hogy minden lényvel egységben van. Mert megtapasztalta, hogy nem másoknak ad. Felsőruháját önmagának adja, és alsóruháját is önmagának adja.

Embervoltunk kibontakoztatásáról beszélünk. Hogyan lépünk túl beszűkítő egyediségünk határain? Itt példá-

kon mutatja meg nekünk Jézus. Csak ez a szeretet képes odatartani a másik arcát, csak ez képes odaajándékozni az alsóruhát is, amikor a fölsőt követelik. Ha ez a magatartás a korrekt viselkedésből fakadna, vagy abból, hogy ezt „kell”, vagy amazt „muszáj” tenned, akkor nem lenne valóban igazi. Az igazi szeretet nem képes más-ként tenni, mert átéli az élet egységét, és önmagát bántaná azzal, ami rosszat a másíknak tesz.

Ez a szeretet átöleli az ellenfeleket is, azokat, akik gyűlölnék, a tálibokat és Oszama bin Ladent is, a megsebesült katonákat, a meggyalázott asszonyokat, az éhező gyerekeket. És átöleli a tehetetlen elnököt, és a világkereskedelmi központ elleni támadás áldozatait is. De ez a szeretet minden más, csak nem szentimentális részvét; önmaga ösoka. És ez az ösök szeretet.

És hogyan nyilvánul meg ez a szeretet? Ma tudjuk, hogy a tudat olyan a-kauszális energiát hoz létre, amely fizikai és pszichikai folyamatokat vált ki, és irányít. Más szavakkal: Nem-anyagi mezők képesek anyagi folyamatokat elindítani az emberi agyban és testben. Még világosabban: Az érzelmek és a gondolatok képesek anyagi alakot ölteni.

A molekuláris biológia arra tanít minket, hogy az érzelmek hordozóanyagok segítségével járják át a testet, és képesek beteggé vagy egészséggé tenni azt. A gyűlölet és az agresszió a szívünkben kezdődik. Beteggé tesznek minket, és beteggé teszik az emberi társadalmat.

A jókívánások, a jóindulat, a szeretet segít, gyógyító és rendező mezőket teremt. Az imák jókívánások. Nem azért hatnak, mert valahol ott fõnn egy Isten ad valamit, mivel az ember elimádkozott három Miatyánkot, hanem azért, mert az Istennek nevezett õsvalóság behelyezte ezt az erõt az evolúció alapszerkezetébe.

Aki nem képes átlépni saját beszűkültségén, aki nem képes megnyílni a másik felé, az nem viselkedik az evolúciónak megfelelően, és beteg lesz. A kozmosz alapszerkezete az, hogy meghaladjuk önmagunkat. A természetudós Charon nem félt a „szere- tet” szót használni erre: az evolúció

alapszerkezete a szeretet. Társadal- munk a nárcizmus betege: nem képes megnyílni sem az egyesek, sem az egész felé. Már nem viselkedik az evolúciónak megfelelően. Itt van az eredete a terrornak és a háborúnak.

És mit tudunk szembeállítani ezzel? Szilárd meggyõződés, hogy a forradalom és a terror nem a barikádokon és a bombákkal kezdõdik, hanem azon az energiamezõn, amit emberek a gyûlöletükkel és agressziójukkal teremtenek. És megfordítva, az is meggyõződés, hogy csak a béke és a szeretet energiamezõjénél tüntethetjük el a világból a terrort, a gyûlöletet és az agressziót.

S ezzel máris az ima és a jókívánások, a békés gondolatok és a kien- gesztelõ beszéd jelentõségénél vagyok. A világ megváltoztatása nem a törvényekkel kezdõdik, hanem végképp nem a háborúkkal, hanem saját bensõnkben kezdõdik. A remeték mindig is tudták ezt, és kontemplatív utunk folyton efelé mutat: „Sosem ülsz egyedül. Mindig együtt ül veled az egész kozmosz.” A pillangóhatás a párnádon kezdõdik, a gondolataidban és az érzéseidben. Nem régebben vala- hol arról beszélgettünk, hogy ismét aktivizálnunk kell a nõi erõket, amelyek az emberré válás utóbbi évszázadaiban veszendõbe mentek. Ezek az erõk nem jönnek létre, ha nem éb- resztjük fel magunkban a gondozás, a gyógyítás, az intuíció, a szemlézés, az átérzés, a másokkal törõdés, az oda- adás és a szeretet õserõit.

A szeretet tesz minket emberré. Felelõsek vagyunk azért, amit kisugár- zunk. Mindig távozik belõlünk vala- mi: jóindulat, együttérzés, vagy el- utasítás, gyûlölet. A szeretet nem a szavakkal kezdõdik, vagy azzal, hogy átölelünk valakit; a szeretet a gondo- latainkban és érzéseinkben kezdõdik. – Aki szeret, olyan, mint Isten, mon- dja János, mert „Isten a szeretet, és aki a szeretetben marad, Istenben marad, és Isten õbenne” (1. János-levél 4, 16). „Aki szeret, Istentõl származik, és ismeri Istent.”

Ébresszük fel most ezeket a szere- tet-erõket! Segítõ és gyógyító mezõk- ké válnak majd. A megfelelõ pillanat- ban konkrétan is segítõ és támogató tettekkel válnak.

Willigis Jäger

Forrás: Publik-Forum, 2004/16

A Szerzõ bencés szerzetes és zen-mester.

Köszönetnyilvánítás

Hálás köszönetet mondunk mindazon Olvasóinknak, akik tavaly áprilisi és júni- usi felhívásunk nyomán lehetőségeik szerinti, nemegyszer igen nagyvonalú ado- mányt küldtek lapunknak, s ezzel biztosították idei gondtalan megjelenését.

Egyúttal köszönjük többi Előfizetőnk hűségét is, amely bátorítást jelent szá- munkra a folytatáshoz.

Szerkesztőség